

sedstvom Pavla Reynouda. V jutranjih urah v ponedeljek je bila sestavljena nova vlada pod predsedstvom dosedanjega podpredsednika maršala Petaina. Novi podpredsednik in obrambni minister je vrhovni poveljnik zavezniških čet na francoskem bojišču general Weygand.

Rusija in Italija. Med Rusijo in Italijo so v teku gospodarska pogajanja. Italija hoče dobivati iz Rusije predvsem surovine, ki ji manjkajo, kakor bombaž, cink, baker in podobno. Rusija zahteva za te pošiljke protiusluge v blagu in politične ugodnosti.

Zasedba baltskih držav po Rusih in zbiranje ruskih čet. Sovjetske čete so zasedle dne 15. in 16. junija Litvo, Latvijo in Estonko. Te tri baltiške države so sprejele brezpogojno in v najkrajšem času vse ruske zahteve in pristale na to, da se ne bodo uprle s silo zasedanju najbolj važnih vojaških položajev. Ob tej priliki je predsednik litvanske republike Smetona zapustil Litvo z več člani vlade in je odpotoval v Nemčijo. Ministrski predsednik Merkis vodi začasno posle predsednika republike. V vseh treh državah so bile sestavljene nove vlade po želji ruskih sovjetov. Dalje je zelo značilno poročilo, da so zbrali sovjeti vzdolž razmejne črte med Nemčijo in sovjetsko Rusijo na Poljskem 140 divizij, Ruske čete so se približale na 30 km črti, s katero

je bila Poljska po zasedbi razdeljena na Rusijo in Nemčijo. Poleg pehote so na meji številni oddelki tankov, oklopnih avtomobilov in motoriziranih čet, izredno številno pa je letalstvo. Dalje poročajo, da je sovjetska Rusija potegnila skoro vse svoje čete s turške in kavkaške meje ter jih premestila drugam.

Vnuk cesarja Viljema na Angleškem. Kakor poročajo iz Londona, niso angleške oblasti doslej še ničesar podvzele proti pruske-

mu princu Friederichu, vnuku bivšega cesarja Viljema II. Nemški princ se je mudil ob času, ko je izbruhnila vojna, pri nekem svojem prijatelju na Škotskem. Angleži so s pruskim princem ravnali kakor z izjemo. Pravi, da so ga zato pustili na svobodi, ker nimajo vzroka, sumiti v njegovo nepristranost.

Med Rusi in Japonci je v zadnjem času prišlo kar na hitrico do sporazuma v raznih vprašanjih, ki so bila doslej še odprta.

Z bombnikom iz Amerike v Evropo in nazaj

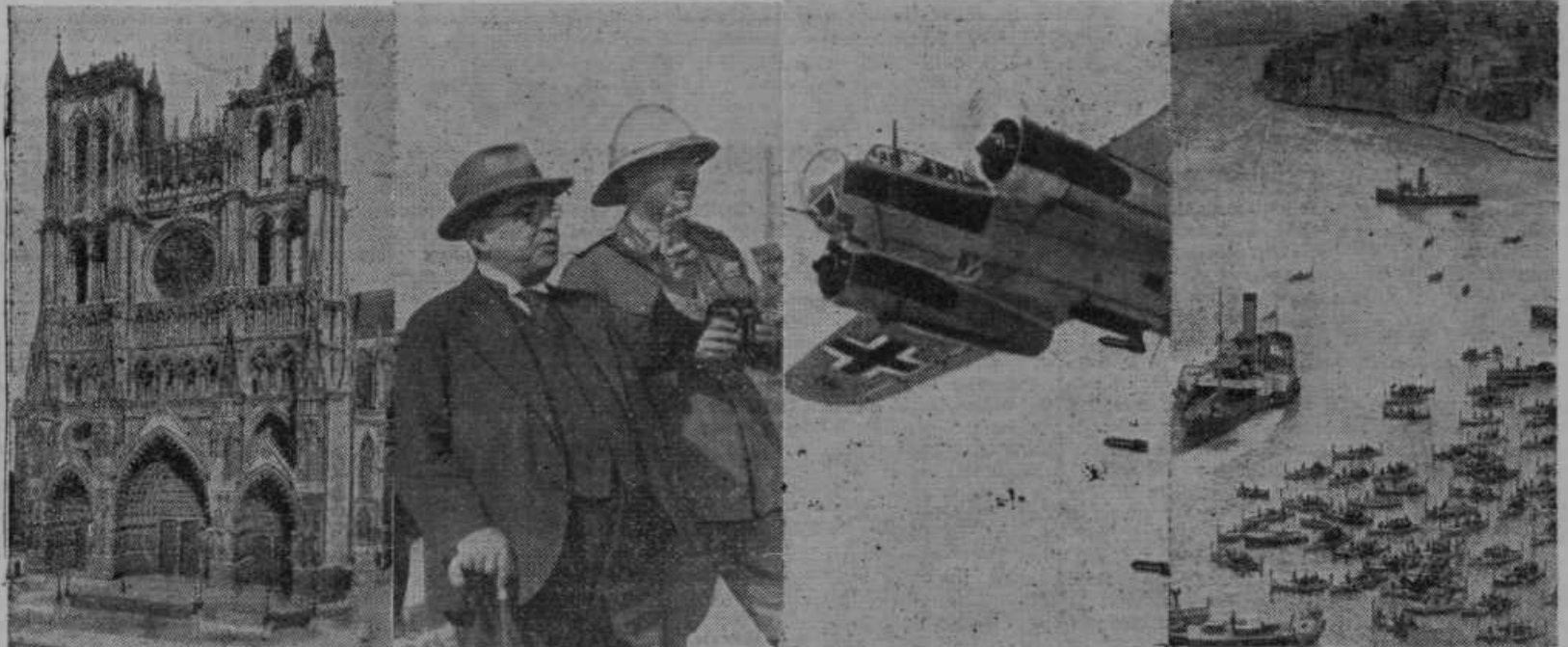
Velika bombna letala, ki opravljajo uničevalno delo v sedanji vojni, preletijo lahko brez pristanka 5000 km.

Družba Aircrafts Douglas v Kaliforniji v Severni Ameriki dokončuje bombnik, za kojega izpopolnitev so se trudili štiri leta. Podrobnosti novega izuma in njegova oborožitev še niso znane. Letalo se bo imenovalo »B 19«. Tehtalo bo z gorivom vred 70 ton. Največji tovor bo lahko dosegel težo 28 ton. Preletelo bo brez pristanka 10.000 km. Ta dolžina pleta bo zadostovala za prelet oceanov v obeh smereh.

Velikan bo imel štiri motorje, ki bodo razvijali 6000 konjskih sil in gonili trokrilne

propelerje, ki merijo v premeru 5 m. Brzina bombnika se bo gibala med 320—400 km na uro. Posadka bo štela deset mož.

Sedaj je znano, 'a pošilja Amerika baš v zadnjih dneh zaveznikom neprestano bojna letala, ki sama letijo čez Atlantski ocean. Novi Douglasov velikan pa bo zmogel dosti več in je tudi večji od slovitih Clipperjev, s katerimi vzdržuje družba Panamerican Airways redne prometne zveze čez morja. Takšen Clipper tehta »samo« 41 ton, a največje ameriško prometno kopno letalo, Douglasovo »D C 4«, le 32 ton. Novi bombnik bo štirikrat večji nego znane ameriške »leteče trdnjave«. Prvo letalo te vrste bo stalo milijon dolarjev, v

Krasna stolna cerkev v francoskem mestu Amiens, ki je bilo zadnje čase večkrat omenjeno v poročilih

Metaxas, grški ministrski predsednik, z generalom grške armade pri nadziranju čet

Bombniki opravljajo v današnji vojni važno vlogo. Slika nam kaže bombnik, ki spušča bombe

Pristanišče La Valletta na angleškem otoku Malta, ki leži v Sredozemskem morju

Uničevanje prirodnih dobrin v drugih državah. V zadnjih desetih letih je bilo samo v Braziliji v Južni Ameriki pometanih v morje, požganih kot kurivo za lokomotive ali predelanih v gnoj 66,5 milijona vreč najboljše kave samo zato, da se prepreči padec cen temu pridelku na borzah. Na isti način je bilo pred osmimi leti uničenih v Argentini v Južni Ameriki 550.000 ovnov, v Južnoafriški uniji 500.000 glav goved, na Holandskem 200.000 krav molznic, na Kubi 33 milijonov ton sladkorja, v Združenih ameriških državah 10 milijonov ton bombaža. V Budimpešti so pred tremi leti zllili v Donavo velikanske množine mleka, da bi zaradi preobilice ne padla cena. Po svetu trohni v silosih 650 milijonov bu-

Možak je bil Blažev brat, tistega Blaža, ki je bil pri Končniku za hlapca in ki ga je Končnik pred nekaj meseci nagnal. Imel je na Šentanelškem hribu bajto, kjer je gospodaril s svojo samsko sestro Fefo; zadnji čas se jima je pridružil tudi še Blaž.

Prav za prav pa je malo kaj gospodaril na svoji bajti, kajti večji del leta je bil zdoma in na popotovanjih. Pa ni popotoval le po domačih krajih, zašel je tudi na Kranjsko, na Goriško, do Trsta in v gornje kraje na Nemško. V mesta ni zahajal, pač pa blizu teh. Čeprav je toliko prehodil, se še svoj živi dan ni vozil z železnico, niti s poštnim vozom ne, ampak jo je mahal peš. Dejal je, da svojih kosti ne zaupa neumnim živalim, ki so močnejše od njega; zaradi tega se ne mara voziti s pošto; še manj pa bi mogel zaupati svoje življenje divjemu lukamatiju, saj naglica nikoli ni kaj prida in kdor v življenju šurja, dvakratno delo ima — če prej v kakem grabnu z razbito bučo ne obleži. Tako popotovanje po apostolski šegi pa je še zaradi tega dobro, ker je zastoj, možak pa si je znal grede tudi še lepe denarje zaslužiti. Znal je namreč skoraj vsake mojstrnije nekaj, čeprav se ni nobenega rokodelstva učil: vezal je piskre, popravljajal ure, je rezal okna, šiviljam uravnal stroje, kuharicam mline za kavo, dekletom uhane in prstane, znal je poslikati skrinje, omare in vrata — pa še kaj. Vsak ga je rad sprejel, vsakemu je vedel kaj napraviti, pa

je dobil zastoj večerjo in prenočišče, zraven pa še okroglega tudi precej.

Pri vsem delu mu je ostalo še zmeraj dovolj časa, da se je lahko vdajal svojemu veselju do hribov. Obhodil je namreč vse, le na nevarne se ni podajal, in ko je prišel na kak vrh, je postavil svoji palici navzkriž, vmes je privezal svoj mogočni »rešpetin«, ki ga je pred leti v Ljubljani za dve sto goldinarjev kupil, in je po cele ure gledal skozenj zdaj na kak sosednji vrh, zdaj tja na kak travnik, kjer so kosci brusili kose, zdaj pred kako hišo, kjer so se otroci igrali. Svojega »rešpetina« ni mogel prehvaliti, kako daleč nese; nikomur ga ni dal iz rok in ponoči si ga je položil za vzglavje. Kdor mu je kaj čez »rešpetin« rekel, tega ni več lepo pogledal. Po »rešpetinu« se ga je prijelo tudi ime in vse mu je reklo le »Špetinov Matija«. Pravo ime pa mu je bilo Matija Kanc.

Marsikaj je Matija znal, eno pa mu ni bilo dano: dar govora, tega pa ni imel. Bil je plah in tih in ni spregovoril ne besede več, kot je bilo treba. Pri tem pa ljudem ni gledal v oči, ampak zmerom mimo njih kam v stran. Le kadar ga je kaj ujezilo, tedaj se mu je jezik razvezal in tedaj je vedno našel dovolj besed, ki so tudi zadele.

Danes je bil židane volje, požvižgal si je zdaj to zdaj ono pesem, toda vse bolj skaženo. Ko je prišel do vrha, je obstal in ljubeče objel vse hribe in bregove, ki so se

